

ELS FANTASMES (PAÏSOS CATALANS) REVOLEN

Per Toni Fontelles

Ni guanyem per a paper (per a desmentir) ni tenim mes hores al dia (perque en som cinc mal contats per a casi tot) ni tenim mans per a tapar tant de forat (per a on se'n va la veritat) ni, a voltes, ganes.

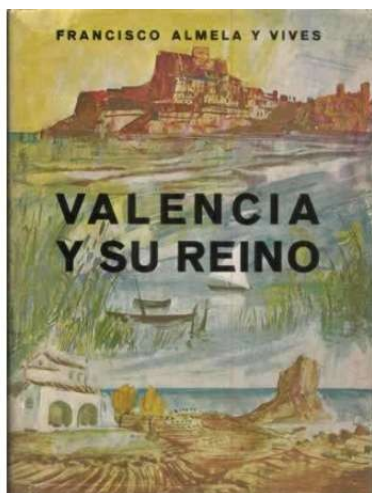
Quan no es ERC que ve aci a protestar contra l'ampliacio del port de Valencia, es la Biblioteca Nacional que fa una exposicio de llibres catalans i inclou als autors valencians, o son els desprecis de funcionaris a persones que s'expressen en valencià (que tot s'ha de denunciar), o es preparen els 'erasmus' dels Països Catalans. Ya dic, no donem coll a tanta faena.

Fare un 'curset pindola' d'este romanç dels Països Catalans (PPCC), el qual he tractat en moltes ocasions i sobre el qual he escrit un llibre.

1. Un poc d'història

Per sort, alguns tenim memoria. Aci s'ha criticat moltes voltes esta idea imperialista (diguem lo que diguen sos defensors, es imperialista). I la pugna ve de molt llunt. Un reconvertit al valencianisme molt regionaliste i previ avalador de la regio del Sureste –Alacant i Murcia–, Vicente Ramos, publicà *Pancatalanismo entre valencianos* (1978). Allí es denunciaven les idees expansionistes i absorcionistes d'Enric Prat de la Riba i d'Antoni Rovira i Virgili... de principis del segle XX. Proyecte que en variades denominacions ('Gran Catalunya', 'països de llengua catalana', 'Països Catalans'...) es difonia en el nostre Regne de Valencia i fora (en Espanya i en l'estranger).

En els 60 del segle passat, Miquel Adlert i amics propongueren allo de la 'comunitat catalanica', de poc recorregut; canviem el nom, pero en un contingut similar. En aquella mateixa decada, el 'refregidor' major del regne (en l'argot lliterari: el que reescriu en idees i texts d'uns atres), Joan Fuster, impulsà en mes força i exit l'entelequia dels Països Catalans.

Que aço no els quadrava ad alguns intellectuals de l'epoca (que havien estat o havien participat del primitiu catalanisme valencià) es comprova en alguna obra. L'historiador Francesc Almela i Vives ya replicà a les idees fusterianes –sobre tot– i adlertianes en *Valencia y su reino* (1965). Del Cenja al Segura reedità facsimil (1985)

esta completa, documentada i extensa obra. L'oficialitat ignora ad este prolífic i il·lustrat autor, i la majoria de valencianistes... també.

En la dècada dels 70, coincidint en la transició política (per la mort del dictador Franco), recupera força el pancatalanisme (ara associat a partits principalment d'esquerra i també alguns de dreta) i la reacció (violenta, moltes vegades) de la gent, contra lo que entenien que era una anul·lació de la seua personalitat, de l'identitat valenciana. Com qualsevol procés de canvi, ni l'acció (catalanisme) ni la reacció (anticatalanisme) són 'naturals'... són socials i creades. Est atac a la valenciania, com a identitat primària i 'natural' dels naixcuts aquí, s'instrumentalisà (promogué i aprofità) des d'un partit com Unión de Centro Democrático i des d'un diari com *Las Provincias* (que uns anys abans 'festejava' en el catalanisme dels premis Octubre).

En este maremagnum 'anti' ('totus revolutus', un lapsus llatí que tingué el conseller d'Indústria Rafael Climent, segons *Levante-EMV*, 10-6-2021: 2) n'hi havia de tot: des de l'extrema dreta a regionalistes, nacionalistes, esquerrans i alguns independentistes. Però els elements més visibles i visibilitats –aposta, tant des del catalanisme com des del 'valencianisme'– eren la dreta ultra, els residus franquistes i el regionalisme 'bien entendido'. És cert que algun diari donaria veu a una altra perspectiva més consistent (*Levante-EMV* a on publiqui articles durant vora un lustre, li ho he d'agrair al seu director en aquells anys, Ferran Belda), però era rar.

En general sempre es destacava l'assimilació valencianisme-anticatalanisme-dreta-franquisme, que servia per a justificar la fal·làcia de l'home de palla. En esta es basen quasi tots els llibres que des del catalanisme s'han escrit sobre el conflicte identitari d'aquelles dècades i de les següents. I així continua en l'actualitat. Portant col·laborant des de 2014 en la uep del partit Acció Nacionalista Valenciana junt en uns altres autors i hem escrit de política, història, societat, economia, cultura, llengua, treball, deport, etc., des d'una perspectiva de centre-esquerra nacionalista, però té poca repercussió fora d'un extens, però insuficient cercle, i inclús el valencianisme 'oficial' ho ignora (millor, ho detesta). Per al catalanisme local esta costosa feina d'anys és el dimoni major, perquè desconfirma la tesi de que tot el valencianisme és regionalista (com a molt) i de dretes, i al valencianisme el destorba, perquè majoritàriament i de forma jeràrquica

es de dretes; inclús hi ha qui opina que som catalanistes. Aixina es la vida. Pero hi ha mes eixemples que incidixen en la mateixa conexio i topics, uns intencionats (un reportage a doble plana en la premsa escrita titulat “La derecha empuja de los despachos a la calle el conflicto lingüístico” – *Levante-EMV*, 12-12-2021: 8-9–) i uns altres reals (representants de Vox han vist l’ofrena a la Mare de Deu dels Desamparats des de la seu de la RACV –*Levante-EMV*, 19-3-2022: 2–, un fet que necessita una explicacio institucional, com a minim).

2. La perenne qüestio de noms

A principis de novembre de 2021, el Partido Popular (PP) demanava a la Taula del Senat que no es tramitaren les peticions que inclogueren els termes Païs Valencià i Països Catalans, perquè ho consideraven antiestatutari. Nomes s’havien d’acceptar les que figurara Comunitat Valenciana. L’iniciativa pareix que venia provocada perquè el PP s’olorava eleccions anticipades en la Comunitat Valenciana i era epoca de traure els ‘colors’ i els símbols... si be açò es una critica, també es de justícia donar al cesar lo que es del cesar i a Deu lo que es de Deu. Si ho denunciaren, es el seu merit.

La majoria de membres d’est orgue de govern (4, PSOE i PNV) admeten les denominacions front als contraris (3, PP). La justificacio es que no hi havia cap de precepte reglamentari de la cambra que ho impedira.

Quan tant parlen alguns del dret a decidir, ¿qué?, tal vegada nos convindria mes al valencians estar a soles i nos evitariem estos embolics.

Al remat, la disputa quedà en norres, amenaces del PP de portar-ho als tribunals i una peticio de Compromís de prohibir els escrits que no portaren els toponims valencians ‘normalisats’. Cosa que també la Taula del Senat rebujà, per improcedent.

Resumint, el que vullga podra continuar usant Països Catalans en escrits del Congrés i del Senat, independentment de que siguen realitat o no, de que siguen oficials o una expressio imperialista i colonial.

En el Regne de Valencia, en Unides Podem hi ha divisió d'opinions, hi ha qui usa la terminologia (País Valencià - Països Catalans) mentre que uns altres no ho utilitzen (només País Valencià). Per la seua banda, el sindic socialiste Manolo Mata assegurava que no li agradava l'expressió (Països Catalans) que no l'ha gastada mai i que no creu que existisca esta realitat ni cultural ni política ni socialment (*Las Provincias*, 11-11-2021; edició electrònica). Yo li demanaria fets, no paraules.

I per a fer un poc de llum, la ràil fusteriana pancatalanista sempre sura en Compromís, perquè és difícil d'amagar, a pesar de que alguns periodistes –del regim– s'encaboten en ocultar-la i dir que veem fantasmes. El llavors portaveu en les Corts, Fran Ferri, digué que es podia usar PPCC en qüestions culturals o econòmiques i aprofità per a reiterar el topic contraargumental: “Este tipo de debates son fantasmas del pasado, problemas que no son los principales. Es un problema que sólo está en la cabeza del PP [...i estas iniciativas estan] vinculadas con las leyes de identidad que en su día aprobó el PP en el Consell y que el Botánico derogó. Son las herramientas que utilizaban los nazis para señalar quién era o no era un buen alemán” (*Las Provincias*, 11-11-2021; edició electrònica). Hauria d'anar ben espai en no mencionar als nazis, perquè ells practicaren la doctrina una llengua = una nació... en la qual pareix que estiga mínimament d'acort l'exdiputat; però com açò li cau tan llunt dels seus coneiximents ‘científics’.

En son moment ya vaig criticar, per escrit i publicament, la famosa llei de símbols del PP perquè, en realitat, era una llei censora i li conferia el paper determinant a Lo Rat Penat, el qual hauria d'haver renunciat ad esta funcio, propia, en tot cas, de l'administracio.

Ferri completava les declaracions: “en una democracia y en un país avanzado no se tiene que definir a cada ciudadano por como [cómo] se expresa o como [cómo] habla siempre que esté dentro del marco de los derechos humanos” (*Las Provincias*, 11-11-2021; edicio electronica). El refra diu que la llengua es molt castigada. Açò podia explicar-li-ho al seu portaveu en la Diputacio Provincial de Valencia, Xavier Rius, quan protestà perquè l'institucio li deixà la Beneficencia a Lo Rat Penat per a l'entrega dels premis dels llibrets de falla (*Levante-EMV*, 1-9-2021: 8). Es mes, el diputat Rius alegava que “unos premios literarios en los que no se sigue la normativa de la Acadèmia Valenciana de la Llengua [AVLL] no tendrían que tener acceso a ningún tipo de financiación pública, ya sea a través de subvenciones o como ayudas en especie, como lo es la cesión gratuita de espacios públicos” (*Levante-EMV*, 1-9-2021: 8). Presidencia de la Diputacio (en mans del PSOE) autorisà l'acte. I no es l'única volta que hi ha hagut problemes pel model de llengua... Prenim nota per al futur.

M'agradaria saber si Facenda, quan pague els meus impostos, mira si escriu en normativa de la AVLL o en Normes d'El Puig.

¿Censuraran als autors classics i moderns valencians, perquè es obvi que no segueixen la normativa de la AVLL?

3. L'ultima flamerada identitaria-nominalista

L'alarma botà quan el director de la Fundación para la Defensa de la Nación Española (DENAES), Iván Vélez, i l'eurodiputat de Vox, Jorge Buxadé, juntaren forces en un acte en l'Ateneu Mercantil de Valencia contra el separatisme català (20-1-2022). El tema que debateren fon, ni mes ni manco, "El mito de los países catalanes", i la finalitat, "la información, la divulgación y la denuncia de ese panseparatismo que desde Cataluña se extiende por las tierras de levante [encara estem en el 'levante'] y también por Baleares y por Aragón" (Buxadé, *informaValencia.com*, 20-1-2022; edicio electronica), "Queremos defender que cualquiera que quiera ser educado en español pueda serlo" (Buxadé, *okdiario.com*, 21-1-2022; edicio electronica), "lo que pretenden (los separatistas) es unirse a una Europa de las regiones y dominar esas áreas territoriales mediante castas que llevan tiempo implantadas con unos intereses muy concretos. Nosotros somos defensores de la nación española, no podemos consentir esto" (Vélez, *okdiario.com*, 21-1-2022; edicio electronica).

Tant estos com el diputat de Vox Ignacio Gil Lázaro, que tambe estava, no s'enteraren de la ponencia de José V. Gómez, *Els Països Catalans. Projecte Quimèric*, en el Congrés Valencianisme 2018, celebrat el 24 de novembre, en Alfafar, ni de la meua conferència "Els Països Catalans prenen cos" el 6 de febrer de 2020 dins del VII Curs de Cultura Valenciana de l'Institut d'Estudis Valencians, en la seu del Grup d'Accio Valencianista. Nomes, per informar.

He de matisar que si a Vox li 'preocupen' els PPCC es per l'hipotetic perill que representen per a Espanya, i molt secundariament per la suplantació i destrucció de l'identitat valenciana. Ells nos preferixen 'espanyols', com els atres, 'catalans'.

Es sabut que el ‘valencianisme’ es reactiu, pero el ‘valencianisme oficial’ ho es doblement. A les dos semanas es va produir la resposta (*Levante-EMV*, 5-2-2022; 8), el PP advertia que algu li estava intentant ‘menjar’ esta part de l’electorat i mampregue contactes en les entitats que se suponen capdavanteres en la defensa de les senyes d’identitat, i plantejà una “Mesa de Promoción y Defensa de la Identidad Valenciana”. En esta plataforma, cultural, estan la Real Acadèmia de Cultura Valenciana (RACV), Lo Rat Penat, l’Ateneu Mercantil de Valencia i la Real Societat Valenciana d’Agricultura. Les quatre son molt proximes als populars o estan dirigides per afiliats al PP.

Aço es tradui en un manifest contra la deixadea, inoperancia i inclus col·laboracio (per les subvencions) del Consell (PSOE, Compromís i Podem) en els atacs a l’identitat valenciana i, mes en concret, en l’acceptacio de la Taula del Senat de l’expressio Països Catalans per a referir-se al nostre territori (*Levante-EMV*, 11-2-2022: 12).

Qualsevol observador neutral pot vore que sent tots els que estan, no estan, ni de bon tros, tots els que son. I que damunt, provablement, els absents son mes productius, coherents i divulgadors que els mencionats (p.e., Grup d’Accio Valencianista –que emete un comunicat en contra de la despersonalisacio dels valencians pero tambe contra l’hipocresia d’alguns dels participants i/o promotors–, Institut d’Estudis Valencians, Rogle Constanti Lombart de Cultura Valenciana, associacio Roc Chabás, associacio Cardona i Vives –que presidix tambe un afiliat al PP–...). La presentacio del manifest, realisada en l’Ateneu Mercantil de Valencia, un exit, ple el salo d’actes... pero en acabant, la majoria, ni van a les manifestacions valencianistes ni voten partits d’obediencia valenciana ni assistixen a conferencies ni compren llibres ni parlen o escriuen en llengua valenciana ni... i li donen la rao al catalanisme.

I el PP, el promotor, hauria pogut fer molt per la ‘valenciania’ que ara propugna... quan tenia majoria absoluta en les Corts i des de la Conselleria d’Educacio... ya sabem lo que feu... catalanisme (i una de les conselleres del ram, María José Catalá, es la que ben provablement sera la candidata del PP a l’alcaldia de Valencia).

El partit (PP) continúa tenint un gravíssim problema d'incoherència (de 'doblepensar'): per una banda es reuneix en la RACV per a ¿assegurar-se la foto de les 'essències patries'? i per una altra defen la societat interposta del catalanisme idiomàtic, la AVLl.

D'esta manera, el president provincial del PP d'Alacant, Toni Pérez, assistí a la presentació d'un llibre sobre la creació de l'ent (*Levante-EMV*, 5-12-2021: 2); un acte similar al que va acudir també el president Ximo Puig (*Levante-EMV*, 8-10-2021: 10); i per si hi ha dubtes, quan la diputada de Vox Llanos Massó criticava la AVLl en les Corts, per separatista, la diputada del PP, Beatriz Gascó, la defengue (*Levante-EMV*, 25-2-2022: 22). I com ve de serie, l'actual president regional del PP i 'zaplanista', Carlos Mazón, feu professió de fe en la AVLl com a fruit del consens (*La Vanguardia*, 30-5-2021), i en acabant faria la 'obligada' visita a la RACV i a Lo Rat Penat per a alabar-les i criticar a la AVLl, perquè "tiene una línea política francamente mejorable" (¿!?) (*Levante-EMV*, 7-7-2021: 12). Podria haver-los explicat cómo actuar contra esta blindada institución endogámica.

Si tornen a manar en el Consell, que tornaran, no faran res, encara que els fervorosos creents en la 'valenciania' del partit me retrucaran que no, que ara va de bo... Yo ho dire, com quan la majoria del PP votà en el Consell Valencià de Cultura a favor del dictamen que demanava la creació de l'ent i afirmava que el valencià es català (recorde: Josep Boronat, Leopoldo Peñarroja i –el posterior 'convers'– Xavier Casp votaren en contra); com quan des de les institucions governades pel PP es boicotejava l'aplicació de les Normes del Puig –especialment l'Ajuntament de Valencia

que governava la valencianíssima Rita Barberá—; com quan tenint majoria parlamentaria, la majoria inicial d'acadèmics de la AVLl fon declaradament catalanista o pancatalanista; com quan a petició del president del Consell, el popular Francisco Camps —un atre gran valencianiste!—, es blindà la AVLl en el nou Estatut d'Autonomia per a que fora poc menys que intocable; com quan el PP es quedà en majoria absoluta, des de 1999 fins a 2015, i segui al peu de la lletra els dictats de l'institucio... que si, que quan 'tornem a manar' la cosa canviarà (i en açò estan els seus defensors institucionals del valencianisme oficial).

Cadascu es molt lliure de creure lo que vullga, fins que un burro vola, pero lo unic que estos esperen son dinerets... que fora de les subvencions fa molt de fret.

I encara estan escampant desinformacio com u dels punts del manifest de les entitats valencianistes contra els Països Catalans: “DENUNCIEM a l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, que havent segut estatutàriament creada per a defendre “la singularitat de la llengua valenciana”, no té vergonya de firmar acorts en l'Institut d'Estudis Catalans i la Comissió Tècnica d'Assessorament Lingüístic de l'Universitat de Les Illes Balears per a proclamar l'unitat de la nostra llengua “catalana” en la dites Comunitats.”. No diguen mentires, que en la llei de creacio ya s'establix que la ‘llengua valenciana’ forma part del mateix sistema (= llengua) que la catalana. Que son lo mateix, en una variacio nominal. Els acorts en unes atres institucions ya estaven prevists en la llei (tot açò ho vaig denunciar i publicar en 1998, en la *Revista de Filologia Valenciana*; a lo millor els que no tenen vergonya son uns atres...). ¿Quan manava el PP

en el Consell la AVLl no era ‘catalanista’ i ara quan governa el Botanic si?. ¿Qué no els quedà clar en l’acort de la AVLl de 2005 sobre l’entitat del valencià?. Encara que ho repetixquen milanta voltes es com yo dic i no com ells volen que siga.

Com pareix que no soc font fiable, recorrere a qui acumula mes ‘autoritat’ que yo en ma vida. En 20 anys de retart, el vicepresident de Lo Rat Penat i academic de la RACV i editor de l’Oronella, Òscar Rueda, ha escrit: “Pero la AVL naixqué morta. Des de l’inici foren majoria absolutíssima els acadèmics partidaris de considerar la llengua com una varietat dialectal del català [...] Qui creguera una atra cosa, o s’autoenganyava o l’enganyaven” (*El Periódico de Aquí*, 15-11-2021). Seran les dos coses. ¿He de posar noms?

4. El silenci dels corders

El penultim passeig per la realitat virtual a la que nos tenen ya acostumats fon el congrés dels socialistes balears (novembre de 2021) i en el qual tambe hi havia representants de Catalunya i de Valencia...

L’intervencio en la qual participà el president de la Generalitat Ximo Puig es referia a l’eix mediterraneu (pero s’oblidaren de contar en els afins de Murcia i d’Andalusia... porque se supon que esta via aplega un poc mes llunt que el nostre regne). Deixem-ho passar, pero es veu que l’image mental corporeisada era la dels PPCC.

Lo denigrant i contradictori (en aquells que nos atribeixen visions) fon cóm introdui la presidenta del Consell Balear, Catalina Cladera, a Puig: “Desde el punto de vista de los socialistas, lo que nos une es una lengua común, la lengua de los paisos [países] catalans” (*esdiario*, Comunidad Valenciana, 30-11-2021; edicio electronica). I no fon esta l’única mencio al quimeric ent territorial-cultural-idiomatic. Cladera dirigint-se a Puig li preguntava: “como [cómo] podemos aprovechar los fondos next

generacions [generation] en Valencia, Catalunya y Baleares, los paisos [països] catalans” (*esdiario*. Comunidad Valenciana, 30-11-2021; edicio electronica).

El president, el nostre, hauria pogut matisar, advertir, puntualisar, rectificar, protestar, posar cara d’agre, fer algun extrem... pero no ho feu porque estava comodo i porque participa de l’idea, i no crec que siga falsa l’atribucio que realise. Historicament Puig no es home de ‘conflictos’, pero no hi ha justificacio per al silenci excepte el seu acort intern en el projecte.

Que vindran els de sempre alegant que veem fantasmes... ya ho se. Pero tambe se, i tot lo mon ha de saber, que estan mentint, que el seu es un discurs de la mentira i de la desinformacio. No hem de tindre por a posar noms, es mes, es una obligacio etica posar-los per a desemmaixquerar als que manipulen. Es una obligacio civica i intelectual necessaria.

Pero no sempre te esta conducta complaent... algunes voltes protesta, per subjectes interposts, porque els amiguets del nort no li fan ningun favor. L’ultim ha segut la campanya de la ‘Plataforma per la llengua’ que s’ha publicitat en la radio i televisio valencianes des del 29-12-2021 fins al 16-1-2022. L’anunci, de 16 segons, associava l’emergencia climatica en l’emergencia idiomatica, per la perdua de parlants de catala (com aixina es diu en el text)... en alguna atra ocasio han fet concessions i han dit valencià, pero ara ni aço, i la locucio en perfecte catala oriental. Este fet: “Podría ser normal en un país normal. Pero el pasado reciente en la Comunitat Valenciana es el que es” (Alfons García, *Levante-EMV*, 23-1-2022: 14). Suponc que el periodiste –subdirector del diari– tambe considerará

‘normal’ que durant dècades en Televisió Espanyola no s’escoltara cap accent (andalús, extremeño o murcia) distint al ‘neutre’ (per sort, les ministres ‘andaluses’ del govern socialiste-‘comunista’ no oculten la procedència idiomàtica). Per esta ‘normalitat’, en quasi cap d’anunci audiovisual es nota un accent ‘regional’ distint a l’estàndard únic.

I esta polèmica no li ha sentat bé al molt honorable Ximo Puig, especialment que es denomine català a la llengua en el Regne de València i més una entitat –la ‘Plataforma per la llengua’– que hauria rebut subvencions oficials de Catalunya i del govern valencià (en este cas 311.000 euros des de 2016, per a diverses campanyes). L’argumentació des de Presidència de la Generalitat és que “aunque sea filológicamente correcto, supone dar munición gratuita a una derecha que, como suele ocurrir cuando está en la oposición, quiere explotar el componente sentimental que tiene todo lo relacionado con la lengua y la identidad” (*Levante-EMV*, 22-1-2022: 14). Serà que sí, uns exploten el contingut emotiu i uns altres oculten els noms per a no escarotar.

El raonament de Puig no me convenç; la crítica a la ‘plataforma’ no és perquè no crega en lo dit, sinó perquè és un inconvenient per als seus futurs plans electorals, perquè es donar-li arguments debades a l’adversari polític. És un discurs insincer, instrumental i, en definitiva, mentaç (ocultació). Hi ha mendacitat en Compromís quan defineix el marc nacional valencià, però participa, acata, accepta segons, el concepte i el món que signifiquen els PPCC. Hi ha incongruència i mendacitat en el PP perquè no pot defensar ara lo que no feu en son moment, quan manava. Hi ha ocultació i mendacitat en Vox quan defen la ‘valenciania’, però en una restricció mental determinada com a ‘patria chicoteta’ o simple regió, o ni açò, com a província, i perquè defen les Normes d’El Puig però preferix el castellà en l’escola.

5. Les incongruències, i les mentires, son de cames curtíssimes

L’estratègia habitual dels creents o practicants en els Països Catalans per a desqualificar als crítics és llevar-li importància (una tècnica de desinformació), cosa que ja hem vist en una altra part de l’article. Esta és la

plasmacio de lo que afirme (es tracta d'un solt dels que componen la seccio 'Vaivén' de *Levante-EMV*):

“Oltra y la «obsesión» del PP con los «Països Catalans». La vicepresidenta del Consell, **Mónica Oltra**, asegura que tener «todo el día en la boca» los Països Catalans como hace el PP es «anacrónico y muy aburrido». En su opinión, esta cuestión no le interesa a nadie salvo a los únicos que están obsesionados, en referencia al PP. Oltra ironizó sobre si la «obsesión» al apellido de su síndica, **María José Catalá**, [¿falta text?] y lo repiten para ver si «a fuerza de hacerlo la ciudadanía se fija en ella» como candidata a la alcaldía de València.” (*Levante-EMV*, 12-2-2022: 2).

La vicepresidenta del Consell insistix en que es una 'obsessio' (en linea en les patologies que experimentem els valencianistes, en general, no nomes el PP). Pero com diu el refraner: 'per a on parles, passes', 'la llengua es molt castigada', 'si no vols que se sapia / se diga una cosa no la digues / no la faces', 'qui escopinya al cel, en la cara li cau'... i la replica-retruc aparegue tres dies mes tart, en un atre 'Vaivén'.

“La izquierda también se enreda con Cataluña. Sucede que existe un manifiesto contra la ilegalización de un partido llamado IzCa (izquierda castellana). Y sucede que firmantes valencianos aparecen bajo el epígrafe «Cataluña-Países Catalanes». Lo han denunciado **Víctor Baeta** (República Valenciana) y **Ximo Cunyat**, que han pedido no ser considerados como catalanes. Han pedido que haga lo mismo **Joan Badoví**, que también firma.” (*Levante-EMV*, 15-2-2022: 2).

No pareix massa anacronic (fora del temps) i no nomes li preocupa a la 'dreta' (com aixina s'afirma en una noticia de *Levante-EMV*, 16-2-2022: 8) i ad alguns valencianistes, perque els que protesten per l'inclusio son de la seua corda o corrent i u dels firmans (Joan Baldoví) es del seu partit (Compromís), al qual no trobe que li haja molestat ni massa ni gens figurar en l'epigraf territorial-politic de 'Catalunya-Països Catalans'.

Lo dit en el titol, tant les incongruencies com les mentires son de comes curtes i 's'agarra abans a un mentiros que a un coixo' i Mónica Oltra no es coixa...

6. ¿Un atre ‘anacronisme’?

He escrit moltes voltes que el catalanisme va teixint una taranyina per a ‘construir’ la realitat. De la mateixa manera que hi ha chiquets que tenen com a exòtic un galliner o no han vist en sa vida unes vaques pasturant i creuen que la llet ve dels pots o les botelles de plàstic... hi haurà valencians que desconexiran que un dia forem Regne de València, que hi hague unes persones que es qualificaven de valencianes (no catalanes), o que en sa casa dien ‘atre’, ‘perea’, ‘llepolia’ i tantes i tantes paraules. Només hi haurà una ‘realitat’ virtual procedent del consens institucionalitzat.

Est i no un atre és l’objectiu del nou invent: l’erasmus dels Països Catalans que preparen els diferents governs de València, Catalunya i Balears. Estan dissenyant unes ‘beques Fuster’ d’intercanvi per a estudiants i investigadors, ampliable a personal administratiu i de serveis, de les universitats dels tres territoris (*Elnacional.cat*, 3-2-2022; edició digital). El nom de les beques no podia ser un atre, probablement en recòrrer dels ‘viatges turístics’ que organitzava Fuster per a joves valencians a Catalunya, en els 60 del segle passat.

L’objectiu primordial és visibilitzar la fortalesa del català en les tres comunitats i convertir els PPCC en una gran regió del coneixement. I ja madurarà la fruita.

7. Un atre poquet de context i d'història

Considere apropiades ara i aci unes paraules del director del Departament de Filosofia i Societat de la Universidad Central de Madrid, José Luis Villacañas, escrites a propòsit de la reducció-eliminació de la filosofia en els plans docents: “cómo no estar en la oposición cuando nos quieren eliminar” (*Levante-EMV*, 11-11-2021: 3). Com nosaltres: nos hem de rebel·lar contra aquells (del centre o de la perifèria) que nos volen anular. No hi ha més remei. I hem de denunciar les ‘amistats perilloses’.

Des de fa anys, aci hem estat contraatacant i contraargumentant els ensomis imperialistes i expansionistes dels PPCC, en les múltiples manifestacions o expressions. Per a que no vinguen els adamistes de costum a descobrir-nos tot el ‘pastiç’, recomane la lectura de la bibliografia següent (els articles citats no són tots els que n’hi ha penjats en la uep d’Acció Nacionalista Valenciana):

CULLA, Joan Ignaci (2021), «Los ‘países catalans’ no existen, idiota», (*Las Provincias*, 18-11-2021: 35).

FONTELLES, Antoni (2016), «La tornada del yeti», publicat en la uep d’Acció Nacionalista Valenciana (4-9-2016) en <http://accionacionalistavalenciana.com/la-tornada-del-yeti-antoni-fontelles>

FONTELLES, Antoni (2020). «Els ‘pallassos’ catalans», publicat en la uep d’Accio Nacionalista Valenciana (12-1-2020) en <http://accionacionalistavalenciana.com/els-pallassos-catalans-antoni-fontelles>

FONTELLES, Antoni (2021), «I una... i dos...», publicat en la uep d’Accio Nacionalista Valenciana (14-4-2021) en <http://accionacionalistavalenciana.com/i-una-i-dos-antoni-fontelles>

FONTELLES, Antoni (2022), *Els Països Catalans: entre l’entelequia i la materialisacio*, (inedit).

GIMENO, Manuel (2019), *Valencia: llengua i patria. Veritats historiquies del conflicte identitari*, Castello, Mosseguello.

GIMENO, Manuel (2021), «El ‘misteri’ del canvi de nom de les comarques valencianes» I i II, publicat en la uep d’Accio Nacionalista Valenciana en

I (5-5-2021) <http://accionacionalistavalenciana.com/el-misteri-del-canvi-de-nom-de-les-comarques-valencianes-i-manuel-gimeno>

II (7-5-2021) <http://accionacionalistavalenciana.com/el-misteri-del-canvi-de-nom-de-les-comarques-valencianes-i-ii-manuel-gimeno>

GÓMEZ, José Vicente (2019), *Els Països Catalans. Projecte Quimèric*, (ponencia pronunciada en el Congrés Valencianisme 2018, celebrat el 24 de novembre, en Alfafar), en https://congresvalencianisme.com/wp-content/uploads/2019/09/Paisos-Catalans.-Projecte-Quimèric-JoseVte.-Gómez-Bayarri.Ok_.pdf

MASIA, Jesu (2016), «El greu deficit democràtic espanyol», publicat en la uep d’Accio Nacionalista Valenciana (25-9-2016) en <http://accionacionalistavalenciana.com/el-greu-deficit-democratic-espanyol-j-masia>

MASIA, Jesu (2021b), «La manipulació d’À Punt és patètica», publicat en la uep d’Accio Nacionalista Valenciana (1-8-2021) en

<http://accionacionalistavalenciana.com/la-manipulacio-da-punt-es-patetica-j-masia>

MASIA, Jesu (2021), *El conflicte identitari valencià. I Del valencianisme de preguerra fins a la comunitat catalànica*, Valencia, Institut d’Estudis Valencians.

REAL, Miquel, (2014a), «ANV [Accio Nacionalista Valenciana] exigeix al Govern català que retire la porta als "pp.cc."», publicat en la uep d’Accio Nacionalista Valenciana (20-11-2014) en <http://accionacionalistavalenciana.com/accionv-exigix-al-govern-catala-que- retire-la-porta-als-ppcc-0>

REAL Miquel (2014b), «Artur Mas i el seu món de fantasia», publicat en la uep d’Accio Nacionalista Valenciana (18-12-2014) en

<http://accionacionalistavalenciana.com/artur-mas-i-el-seu-mon-de-fantasia>

REAL, Miquel (2015), «Dogmes de la secta catalanista», publicat en la uep d'Accio Nacionalista Valenciana (24-3-2015) en

<http://accionacionalistavalenciana.com/dogmes-de-la-secta-catalanista>

REAL, Miquel (2016a), «Naix l'Assamblea Nacional Catalana dels ilusoris països catalans», publicat en la uep d'Accio Nacionalista Valenciana (10-7-2016) en

<http://accionacionalistavalenciana.com/naix-lassamblea-nacional-catalana-dels-ilusoris-paisos-catalans>

REAL, Miquel (2016b), «Compromís promociona als anexionistes "països catalans"», publicat en la uep d'Accio Nacionalista Valenciana (29-8-2016) en

<http://accionacionalistavalenciana.com/compromis-promociona-als-anexionistes-paisos-catalans>